

La Maternal

Direcció i guió: Pilar Palomero **País:** Espanya **Durada:** 122 min **Any:** 2022 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Carla Quílez, Àngela Cervantes, Jordan Dumes, Pepe Lorente, Olga Hueso, Rubén Martínez, Gal-la Sabaté, Neus Pàmies **Fotografia:** Julián Elizalde
Distribuïdora: BTeam Pictures **Estrena a Espanya:** 18/11/2022
No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

La Carla és una noia de 14 anys en risc de pobresa, que arriba embarassada de poc temps al centre d'acollida La Maternal. Allà on ha d'aprendre a conviure amb les companyes de la seva edat i estar a punt per ser una bona mare. Un gran desafiament que passa per conèixer-se a si mateixa i entendre el món que té al voltant, a més de bregar amb una destructiva relació amb la seva mare. (Sensacine)

CRÍTICA

Les nenes mares de Pilar Palomero

La segona pel·lícula de la directora de Las niñas és un retrat naturalista d'un centre d'acolliment per a menors embarassades

A *Las niñas* (2020) el sexe era una cosa que feia por. Les monges del col·legi s'avergonyien dels cartells de "Póntelo, pónselo" a les parades d'autobús i corrien desbocades les llegendes de noies que havien tornat del viatge d'estudis amb sida. A *La Maternal*, segona pel·lícula de **Pilar Palomero**, que succeeix en el present i en un entorn socioeconòmic més humil, el sexe es veu a internet i es practica sense conèixer-ne les conseqüències.

La nena protagonista de *La Maternal* (superba debutant **Carla Quílez**, serà nominable als Goya? Esperem que sí) es queda embarassada amb 14 anys per error. Així ho explica en un moment donat de la pel·lícula quan parla del pare del seu futur fill, que no és el seu xicot sinó el seu millor amic, amb qui l'hem vist al primer pla de la pel·lícula veient un vídeo porno i destrossant la casa d'uns veïns.

Per tot això, és enviada a un centre d'acollida per a menors embarassades, fet que serveix d'excusa a **Pilar Palomero** per infiltrar-se en aquest espai d'assistència social i retratar d'una manera gairebé documental el dia a dia de les noies que hi viuen. De fet, les millors seqüències de la pel·lícula són les que recullen els duríssims testimonis de les tutelades. I aquí, sens dubte, el gran mèrit de la directora és que no xoquin amb les interpretacions professionals aconseguint una versemblança molt difícil d'aconseguir.

Palomero també fa un ús de l'el·lipsi prodigiós (com també hem vist a *Girasoles silvestres*, de **Jaime Rosales**, amb la qual *La Maternal* competeix al **Festival de Sant Sebastià**). El temps passa a La Maternal, mesos en què creix la panxa de la protagonista, neix el nadó o torna al poble a visitar la seva mare.

Paral·lelament, la directora retrata la difícil relació de la protagonista amb la seva mare, que també la va tenir molt jove i que interpreta una solvent **Àngela Cervantes**. I, encara que Palomero assenyala amb èmfasi que d'una mala maternitat en neix una altra, s'hauria agraït una profunditat més gran en el retrat d'aquesta relació maternofamiliar, complexa com totes.

El millor de *La Maternal*, més enllà d'endinsar-nos en aquest univers desconegut per a molts que és la maternitat a edats tan primerenques, és aquesta barreja de comèdia i drama tan orgànica que aconsegueix **Pilar Palomero**. I la seva mirada càlida a una realitat tan dura, posant el focus en aquest estat que té cura dels més vulnerables amb centres d'acollida com el que mostra la pel·lícula.

Andrea G. Bermejo - 20minutos.es/cinemanía